

Jiří Lébr

Jiří Lébr se narodil v Praze v Podolí. Dětství pak prožil v Mníšku pod Brdy se svými rodiči a mladší sestrou. Po základní škole zamířil studovat na gymnázium do Dobříše a následně do Prahy.

Ještě na gymnáziu zažil rok 1968 a období po vpádu vojsk Varšavské smlouvy. Přímo v srpnu pak jel se svým otcem do Prahy a na vlastní oči viděl tanky na Staroměstském náměstí, ale také například raněné protestující. Ve spojitosti s rokem 1968 také na gymnáziu poprvé zažil, jaké to je stávkovat a bojovat za správnou věc.

Po gymnáziu se Jiří Lébr rozhodl pro studium pedagogické fakulty. K tomuto rozhodnutí významně přispělo to, že dělal vedoucího na dětských táborech a uvědomil si, že práce s dětmi ho baví a zajímá. Vystudoval tedy vysokou školu a následně začal učit – český jazyk a občanskou výchovu. V jeho pedagogické kariéře pak nastal významný zlom, když se stal nejprve zástupcem a poté ředitelem školy – konkrétně ZŠ Jeseniova na Praze 3.

Ředitele dělal 13 let a následně se vrátil k pozici klasického učitele. Učení se věnuje doteď – a to stále na stejné škole. Na ZŠ Jeseniova učí již dlouhých 42 let.

V roce 1989 byl Jiří Lébr mezi těmi, kteří byli na Václavském náměstí a cinkali klíči. Na konec starých časů rád zacinkal – a uznává, že byl tenkrát pyšný na to, že za počátkem revoluce stáli především studenti a jejich mladá energie.

Celkově hodnotí atmosféru těchto podzimních dnů roku 1989 jako nezapomenutelně silnou a optimistickou. Po revoluci byl Jiří Lébr u toho, když se proměňovalo české školství. Hlavně v oblasti výuky občanské výchovy došlo k velkému uvolnění, což bylo velmi příjemné.

Během svého života se Jiří Lébr oženil – jeho manželka pracuje v mateřské škole. Sám říká, že nejdůležitější v životě je zdraví a také to, abychom něco uměli – a proto je potřeba se stále učit novým věcem – a to nejen ve škole.